

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20842

гр. София, 17.06.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в**  
закрито заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Горелски**

като разглежда дело номер **3683** по описа за **2025** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 и чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Делото е образувано по подадена от адвокат Г. П., като пълномощник на М. Х. И. – гражданин на Б. жалба, вх. № 6458/17.03.2025 г., против постановен от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ, в [населено място] - И. ОТКАЗ от 06.02.2025 г. за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ. Жалбоподателят е обосновал искането си за издаване на виза с обстоятелството, че за учебната 2024/2025 г. е приет за обучение в Подготвителен курс за езикова и специализираща подготовка, към Д. за езиково обучение на Русенския университет „А. К.“, за което е представил Удостоверение, изх. № 189/09.01.2025 г. С жалбата се твърди, че отказът е неправилен и незаконосъобразен, понеже засяга правото на образование, гарантирано с чл. 2 от Протокол № 1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основаните свободи“.

С Разпореждане от 23.04.2025 г. Съдът насрочи делото за разглеждане в публично заседание, което бе проведено на 02.06.2025 г. С протоколно определение от същата дата Съдът обяви, че ще се произнесе по същество, с решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че следва да отмени протоколното си определение от 02.06.2025 г. и да остави жалбата без разглеждане, като процесуално недопустима, предвид следното.

Според нормата на чл. 10а ал. 4 ЗЧРБ „Отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека“. В процесния случай е заявено искане за издаване именно на виза за дългосрочно пребиваване – вид „Д“, по смисъла на чл. 9а, ал. 2, т. 4 с.з., но въпреки, че се сочи засягане „правото на образование, гарантирано с чл. 2 от Протокол № 1 към КПЧОС жалбата се явява недопустима, предвид разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ. Заявителят е обосновал желанието си да получи право на продължително пребиваване в РБ

с представеното и издадено от Русенски университет „А. К.“ Удостоверение, изх. № 189/09.01.2025 г., според текста на което чужденецът би продължил обучението си в първи курс по специалността „Икономика“, но „след успешно завършване на езиковия курс“.

Правата и свободите, предмет на защита от Конвенцията са дефинирани в Част I, чл.чл. 2-14, вкл. Същите следва да бъдат възприемани като „основни права и свободи“, по смисъла на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ. Сред основните права и свободи не е правото на образование или това на свободно придвижване, с цел обучение, от граждани на страна, която не е член на ЕС. С процесната жалба не се твърди нарушаване на конкретно право от тези, упоменати в Част I, чл.чл. 2-14 от КЗПЧОС. В чл. 2 на Допълнителен протокол към КПЧОС, ратифициран със закон, приет от Народното събрание на 31.07.1992 г. (ДВ, бр. 66/14.08.1992 г.) е регламентирано правото на образование, но в преамбюла на този протокол изрично е предвидено, че са приети и други права и свободи, освен включените вече в част I на ЕКПЧ. В тази връзка и доколкото правото на образование е включено в допълнителния протокол, същото не представлява основно право, защитимо от Конвенцията, както изрично предвижда нормата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ.

В подобен смисъл: Определение № 7964/26. 06. 2024 г. на ВАС, по адм. дело № 6409/2024 г.; Определение № 3009/21. 03. 2025 г. на ВАС, по адм. дело № 2175/2025 г.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, чл. 159, т. 1 АПК, Административен съд София – град, 14<sup>-ти</sup> състав,

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколното си определение от 02.06.2025 г., с което е обявил, че ще се произнесе с решение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, като процесуално недопустима жалбата, вх. № 6458/17.03.2025 г. от името на М Х. И. – гражданин на Б., против постановен от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ, в [населено място] - И. ОТКАЗ от 06.02.2025 г. за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по адм. дело № 3683/2025 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7 – дневен срок от съобщаването, за което се дължи държавна такса от 30 лв., на основание чл. 235а АПК.

СЪДИЯ: